

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;

ΝΕΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο Αλέξης Τσίπρας γράφει ιστορία και καθαρίζει το πολιτικό τοπίο

Οταν ξύπνησα αύρια χαράματα για να διαβάσω στο διαδίκτυο τα αποτελέσματα του Δημοψηφίσματος, με περίμενε μια ευχάριστη έκπληξη με θριαμβευτική νίκη του «ΟΧΙ», επειδή θεωρούσα πολύ πιθανή μια νίκη του «ΝΑΙ» και στην καλύτερη περίπτωση μια αχαμνή νίκη του «ΟΧΙ».

Τιατί είχα πέσει έξω στις εκτιμήσεις μου; Πρώτον επειδή πίστεψα ότι η κυβέρνηση δεν μπορούσε να κερδίσει ύστερα από το τουσυνάμι ανθίτικων επιθέσεων που δέχτηκε από το οργανωμένο έγκλημα του κατεστημένου στην Ελλάδα και Ευρώπη και δεύτερο επειδή δεν πίστεψα στα τεράστια αποθέματα ψυχικής δύναμης των Ελλήνων ύστερα από πέντε χρόνων βασανιστήρια.

Οποιοσδήποτε άλλος λαός θα είχε υποκύψει στα τραύματά του από τα πλήγματα των ξένων δανειστών και των δικών του πολιτικών.

Την περασμένη Κυριακή ο ελληνικός λαός, όχι μόνο αφήφισε το ρίσκο να υποστεί ακόμη μια έξαρση βίας από τον κάθε Σόιμπλε, τον κάθε Σουλτς και κάθε Ντάϊσελμπουλ σε περιφρονώντας τις ποταπές απειλές τους αν ψήφιζε «ΟΧΙ», αλλά πανηγύριζε στις πλατείες με ενθουσιασμό για το δυνατό χαστούκι που έδωσε στους εχθρούς της ελευθερίας του.

Τα αποτελέσματα δεν άργησαν να φα-

νούν: Φεύγει νύχτα ταπεινωμένος ο Αντώνης Σαμαράς και εξαφανίζονται από το προσκήνιο οι ντουντούκες του νεοφιλελευθερισμού. Ο Ελληνας πήρε τη σκούπα και άρχισε να καθαρίζει τον τόπο, αλλά δεν είναι μόνο αυτό το κέρδος. Ο Τσίπρας αναδεικνύεται σε σπουδαίο εθνικό πήγεται απολύοντας τον Γιάννη Βαρουφάκη και ζητώντας συνάντηση με τους αρχηγούς των άλλων κομμάτων. Η απόλυτη του Βαρουφάκη φαίνεται σαν υποχώρηση στους δανειστές και ο Τσίπρας θα μπορούσε να απορρίψει το αίτημά τους, αλλά ποιό θα ήταν το όφελος; Η παραίτηση του υπουργού Οικονομικών είναι μια λαμπρή στρατηγική κίνηση που όχι μόνο αποκαλύπτει τις ωμές παρεμβάσεις των Ευρωπαίων στην διακυβέρνηση της χώρας μας, αλλά τους αφαιρεί κιόλας το πρόσχημα ότι δεν μπορούν να συνεργαστούν με τον ιδιόρρυθμο Βαρουφάκη. Η άλλη κίνηση στρατηγικής σημασίας του Αλέξη Τσίπρα ήταν η απόφασή του να συνομιλήσει με τους πηγέτες των άλλων κομμάτων και ουσιαστικά διώκτες του, για να επαναφέρει την ομόνοια στην πολιτική και κατ' επέκταση στο έθνος.

Ο Τσίπρας αυτή τη φορά δεν θα πάει μόνος του στις Βρυξέλλες, ούτε θα αντιμετωπίσει μόνος του τα θηρία που θα βρει εκεί, γιατί μαζί του θα είναι όλα τα κόμ-

ματα στο Κοινοβούλιο πλην του ΚΚΕ και σύσσωμος ο ελληνικός λαός. Ο Ευρωπαίοι θα πρέπει να σκεφτούν πολύ και πολύ σοβαρά πριν απορρίψουν αυτή τη φορά τις προτάσεις του Τσίπρα, γιατί θα εκτεθούν ανεπανόρθωτα σαν εχθροί της ευρωπαϊκής ιδέας και το πολιτικό κόστος θα είναι μεγάλο. Άλλωστε, οι προτάσεις της ελληνικής κυβέρνησης δεν απέκουν πολύ από τις απαίτησεις των δανειστών και δεν είναι απίθανο να δούμε μια έντιμη συμφωνία στις επόμενες 48 ώρες. Αυτή θα είναι η ώρα του Αλέξη Τσίπρα και της Ιστορίας του.

Σουπερ-ανιουέσιον

Να πούμε και δυο λόγια για τα δικά μας στην Αυστραλία; Γιατί όχι και να προσθέσω πως συμφωνώ με την κυβέρνηση Αμποτ πως το σουπερανιουέσιον δεν πρέπει να πληρώνεται πριν συμπληρώσουν τα 65 χρόνια τους οι δικαιούχοι. Επειδή με αυτό τον τρόπο το έθνος θα εξοικονομεί \$7 δις το χρόνο και γιατί το σουπερανιουέσιον δεν είναι μια μέθοδος αποταμίευσης, αλλά ένα μέσο για να σταματήσει η πληρωμή συντάξεων.

Από τη μια διαμαρτύρονται οι ειδήμονες πως σε μερικά χρόνια οι φορολογούμενοι δεν θα μπορούν να πληρώνουν συντάξεις επειδή ζούμε περισσότερα χρόνια και από την άλλη θέλουν να εισπράττουν νωρίς το σουπερανιουέσιον, να το σπαταλούν και μετά να απαιτούν τη σύνταξη!

Ετσι, θα λύσουμε το συνταξιοδοτικό πρόβλημα; Δεν πιστεύω.

Αυτή τη φορά ο Τόνι Αμποτ έχει απόλυτο δίκιο και πρέπει να εφαρμόσει την πρότασην.

Αντώνης Σαμαράς

Η παραίτηση του Σαμαρά δεν με άφησε άναυδο γιατί ο άνθρωπος αυτός είναι ένας κλασικός αδίστακτος αριθμός, ο μοιραίος άνθρωπος σε όποιο κόμμα υπηρέτησε. Υπονόμευσε την κυβέρνηση Μπασσοτάκη και έφυγε από τη Νέα Δημοκρατία, ίδρυσε την ΠΟΔ.ΑΝ που τη διάλυσε μόλις παρουσιάστηκε η ευκαιρία να επιστρέψει στην Ν.Δ. και είδαμε πώς την κατάντησε. Ο άνθρωπος δεν ήταν ικανός ούτε να αντιμετωπίσει τον Αλέξη Τσίπρα, ένα νεαρό και χωρίς πείρα πολιτικό, ο οποίος τον έκανε να τρέχει και να μη φθάνει.

Ο Σαμαράς είναι ακόμη ένας πολιτικός από τζάκι, ένα από τα κακομαθημένα παιδιά από σύ πιστεύουν ότι στην κληρονομιά τους συμπεριλαμβάνεται και μια υψηλή θέση στην πολιτική ζωή του τόπου μας. Το λυπηρό είναι πώς όλοι τους τελικά αποδείχτηκαν άχρηστοι. Ευτυχώς, με την παραίτηση του Σαμαρά, την ανυπαρξία του Παπα-

δρέου και την αδιαφορία του Καραμανλή, έμεινε μόνο η Γεννηματά, αλλά και αυτή δεν πιστεύω ότι έχει μέλλον στην αρχηγία του ΠΑΣΟΚ γιατί είναι της κατηγορίας ελαφρών βαρών.

Τον Βαρουφάκη μην τον κλαίς

Σας διαβεβαιώ ότι Βαρουφάκης δεν είναι για λύπηση επειδή έχασε το υπουργείο Οικονομικών. Αφενός γιατί πιθανόν ο Αλέξης Τσίπρας θα τον χρησιμοποιήσει σε διαφορετικό ρόλο μακριά από τους Ευρωπαίους και αφετέρου με τη φήμη του ροκ σtar που απέκτησε θα είναι περιζήτητος σε οποιοδήποτε πανεπιστήμιο του κόσμου.

Όμως, ο Βαρουφάκης δεν απέτυχε σαν υπουργός Οικονομικών όπως ισχυρίζονται οι εχθροί του γιατί με την μαχητικότητά του και την προκλητική του αντιμετώπιση των δανειστών διεθνοποίησε το δράμα που ζουν οι Ελληνες και ανάγκασε τους δανειστές να δείξουν το οκληρό, απάνθρωπο πρόσωπο τους. Παραδόξως, ακόμη και με την παραίτησή του βοήθησε τον πρωθυπουργό, Αλέξη Τσίπρα, στη σύσκεψη κορυφής χθες γιατί θα είπε στους δανειστές «ορίστε και τον Βαρουφάκη θυσίασα επειδή δεν τον θέλετε, για να σας αποδείξω ότι θέλω την πατρίδα μου στην Ευρώπη.»

